

גמ' סנהדרין (ד) - יש אם למקרא ויש אם למסורת - ורביעית דם וכזית בשר מן המת
רב דניאל שטיין

א. גמ' ב"מ (לא:) - העבט תעביטנו, אין לי אלא שאין לו ואינו רוצה להתפרנס אמר רחמנא תן לו דרך הלואה, יש לו ואינו רוצה להתפרנס מנין תלמוד לומר תעביטנו מכל מקום, ולרבי שמעון, דאמר יש לו ואינו רוצה להתפרנס אין נזקקין לו, תעביטנו למה לי, דברה תורה כלשון בני אדם.

ב. תוס' ב"מ (שם) ד"ה דברה - וא"ת וכו' דריש נמי ר"ש עשר תעשר אחד מעשר דגן ואחד מעשר בהמה וי"ל דדוקא הכא בהני תרי קראי אמרינן דברה תורה כלשון בני אדם משום דמוכחי קראי דכתיב די מחסורו.

ג. רא"ם (בראשית י"ב, א') - מכל מקום כיון דבמוכחי קראי אמרינן דברה תורה בלשון בני אדם לא היה להם לדרוש היכא דלא מוכחי כיון שדרך הלשון כן הוא אלא על כרחינו לומר דהיכא דאיכא למידרש דרשינן הכא נמי אע"פ שדרך הלשון כן הוא היכא דאיכא למדרש דרשינן.

ד. גמ' בשבת (סג.) - אמר רב כהנא כד הוינא בר תימני שרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מדי פשוטו עד השתא, מאי קמ"ל, דליגמר איניש והדר ליסבר.

ה. מגן אברהם (סי' תע"ה ס"ק ד') - ד"מ בת"ה סי' קל"ט כתוב דצריך לאכול הכזית ביחד ולבלוע וכו' מכאן מוכח דאין לבלוע הזית של מצה מעט מעט וכו' ומהרי"ל כתב דיכול לאכול מעט מעט ובלבד שלא ישהה באכילתו יותר מאכילת פרס אבל בסעיף ו' משמע דוקא בדיעבד יצא אבל לכתחילה צריך לאכול ביחד.

ו. גמ' יבמות (קג:) - תנו רבנן נעלו אין לי אלא נעלו, נעל של כל אדם מנין, ת"ל נעל, נעל מכל מקום, א"כ, מה ת"ל נעלו, נעלו הראוי לו, פרט לגדול שאין יכול להלוך בו, ופרט לקטן שאינו חופה רוב רגלו.

ז. תוספתא אהלות (פ"ד ה"ה) - כזית מן המת וכו' משני מתים מצטרפין זה עם זה.

ח. רמב"ם בפהמש"נ אהלות (פ"ב מ"ו) - והנה לא נחלקו ר' עקיבא והחכמים בכזית בשר וכו' מב' מתים ומודים חכמים שהם טמאין דהני שצריכין שיעורא בגודל הכמות מצטרף גם מב' מתים, אבל אבר ושדרה וגולגולת חשיבותן באיכותן שהם חשובין חלק חשוב מן הגוף בזה ס"ל לחכמים דבעינן ממת אחד וכן רובע עצמות ורביעית דם נמי משום שהן חלק חשוב מן הגוף ולכן בעינן ממת אחד.

ט. רמב"ם פהמש"נ אהלות (פ"ב מ"א) - השדרה טמא ואע"פ שאין עליה בשר כלום וכן הגולגולת אע"פ שאין עליה בשר, הנה כל אחד מהן יטמא באוהל להיות בשני אלו נראית תמונת אדם והוא מושג באמרו עצם אדם.

י. ספרי זוטא (לפר' חקת י"ט, י"ד) - זאת התורה אדם כי ימות באהל, אם לומר אדם פרט לנבלה כבר למד הא מה אני מקיים אדם לרבות דבר אחר שיטמא כמת שלם את מה אני מרבה השדרה והגולגולת וחצי לוג דם וחצי קב עצמות ואבר מן המת ואבר מן החי שיש עליהן בשר כראוי ורובע עצמות מרוב הבנין ורובע עצמות מרוב המנין ורובע מרוב גדולי גויה הרי אלו מטמאין במגע ובמשא ובאהל.

יא. רמב"ם (פ"ד טומאת מת ה"ח) - כל המטמאין באהל שנחלקו והכניסו בתוך הבית האהל מצרפן ומטמאין באהל. [השגת הראב"ד] כל המטמאין באהל וכו'. א"א אף על פי שאין שם צירוף אהל.

יב. רמב"ם (פ"ד טומאת מת ה"ד) - הנוגע בכשני חצאי זיתים או שנשא שני חצאי זיתים בבת אחת, או שהאחיל על כשני חצאי זיתים, או שהאחיל על חצי זית וחצי זית אחר מאחיל עליו, או שהיה הוא וחצי זית תחת האהל והאחיל במקצת גופו על חצי זית אחר, או שהאחיל חצי זית על מקצתו הכל טמאים מפני שהוא שם אחד.